

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po peti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po peti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrate 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Uredništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Aleksander Karagjorgjević in Milan Obrenović.

Iz Zagreba 2. nov. [Izv. dop.]

Denašnja srbska kneževina je stvaritev familij Karagjorgjevićev in Obrenovićev, in teško je reči, katera teh familij ima več zaslug za Srbijo. Prvi je Kara Gjorgje (Črni Juri) leta 1801 zastavo narodnega osvobodjenja mej Srbi vzdignil. Za njim je prišel kot drugi osvoboditelj leta 1815. Miloš Obrenović, ki je potem od leta 1817 do leta 1842 kot prvi srbski knez kneževal. Po izgnanji Miloša leta 1842 je zasedel knežev prestol Aleksander Karagjorgjević, in po izgnanji tega leta 1858 so prišli zopet Obrenovići; nesrečni Mihajlo in denašnji Milan na srbski prestol. Mej tema dvema familijama obstoji smrtna srčba, katerej so tudi uže žrtve pale. Obrenovići so dali Črnega Jurja zavratno usmrtiti, Karagjorgjevići se pa dolžijo, da so pri umorstvu Mihajla svojo roko vmes imeli. Srbski narod je bil s svojimi simpatijami in antipatijami zmirom na dva tabra razdeljen: na pristaše Obrenovićev, in na pristaše Karagjorgjevićev. Prognana familija — in ta je denes Karagjorgjevićeva — ruje in kopa zmirom pod familijo, sedečo na prestolu. Prognanec Aleksander Karagjorgjević prede denes mreže okoli prestola Milana Obrenovića. Okolnosti so mu naj povoljnejše. Milan je izgubil s svojo miroljubno politiko skoro vse simpatije v srbskem narodu, ki so se na stran Aleksandra Karagjorgjevića naginjati začele. Če je res, da se misli Alek. Karagjorgjević na čelo bosniške vstaje postaviti, so simpatije celega srbstva, kakor bi trenil, vse na njegovej strani, in če ga vstaji po prvih bojnih uspehih, ne mara, za

srbskega kneza proglasijo, zakotakal se bo Milan iz svojega prestola kakor mrtva masa. Denes ima srbski narod samo tisti za soboj, ki ga v boj proti Turštvu vodi. Dopisnik iz Kostajnice, ima prav, če prikazen Aleksandra Karagjorgjevića mej bosniškimi vstaji kot velevažen dogodek označuje. Prideto ime Mrkonjić je prevod turške besede Kara-črno-mrko. Vstaja bo pod vodstvom Aleksandra Karagjorgjevića novo prožnost, novo življenje zadobila. Mož, katerega oče je prvi borbo Srbstva proti Turštvu začel, kateri razpolaga s premoženjem več milijonov goldinarjev, ta mož bi mogel s svojim pristopom k vstaji res celo novo situvacijo na jugoslovanskem bojišču ustvariti. Aleksander Karagjorgjević nij v nobeno obljubo diplomaciji in velevlastim obvezan, njegov program je: preko razvalin turškega vladarstva v Bosni in Hercegovini na čelu osvobojenega in zedinjenega srbskega naroda knežev prestol svojih pradedov zasedati! — Pod knezom Milanom preustvaril se bo srbski prestol pri takih okolnostih v grmado, in če ne zbeži iz njega, izgori na njem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. novembra.

Iz Dunaja se v „Augsb. Allg. Ztg.“ piše, da se ministerstvo Auerspergovo maje. V Pragi je bila 3. novembra volitev v trgovinsko zbornico. Od obeh strani, od češke in nemške, je bilo udeleževanje prav živo. Resultat nam nij še znan.

Na moravskih gimnazijah in realkah je letos 3488 slovanskih učencev, 2847 nemških in 1257 judovskih. Slovani imajo 5, a Nemci in Judje skupaj pa 20 srednjih šol. Mi Slovenci pa celó nobene ne.

V hrvatskem saboru se je začela proračunska debata. Govorili so Kušević in

Subotić za predlogo odborovo, a Burati proti njej.

Vnema je države.

Diplomatični avstrijski agent v Belgradu, knez Vrede, je za nekaj dnij na Dunaj prišel. Morebiti, kakor se piše, da bode ustno natančno naznanil stanje Srbije, ker situacija je menda zopet zelo „napeta“; oboroževanje nadaljuje najhitreje in velikansko.

Gledé Hercegovine in Bosne ima baje od treh velevlasti Andrassy nalog, naj prvi nasvetuje v imenu Avstrije, kako se dajo poročta miru za vstale dežele.

Kadar gre zoper Slované, se v nemškem novinarstvu čudne stranke, ki se sicer na smrt in življenje pobijajo, zedinjujejo v lepej slogi. „N. Fr. Pr.“, znana zagovornica Turčije, je, kakor to citira v svojem listu od 4. novembra, v berlinske katoliške „Germaniji“ dobila zaveznico. Ta ultramontanski list nahaja namreč, da je govor ruskega vladnega vestnika „sehr bedenklich.“

Nemška vlada je odvzela koncesijo krakovskemu poljskemu listu „Czas“ za Nemčijo.

Iz Londona se poroča, da je diplomatični agent v Peroku na malajščem, od Siama odvisnem zemljišču umorjen bil.

Dopisi.

Iz Dunaja 3. novembra. [Izv. dop.]

Državni zbor se posvetuje o novi žandarmerijski postavi. Vlada je postavni načrt najprej gospodski zbornici predložila, katere predlogi so predmet posvetovanja v poslanski zbornici. Opozicija, h katerej spadajo tudi slovenski poslanci, se spodtika zlasti na odločbami, po katerih se ima povečati vpliv političnih oblasti na žandarmerijo. Kellersperg je celo nasvetoval, da se žandarmerija, katera stoji zdaj pod ministrom za deželno obrambo, stavi pod ministra notranjih zadev. Temu nasvetu je Lasser sam nasprotoval, ker ima tako uže ministerstvo notranjih za-

Listek.

Kupa brinjevca.

(Izvirna povest, spisal Liberius.)

VIII.

(Dalje.)

Uže včeraj je opazil tudi sam, da nade polna Irenica ne zametuje polne kupe in da jej dim iz učiteljeve pipe nij bil nadležen. Gorje, ko bi bilo to vse prepričevalno znamenje, da so resnične njegove sanje. Izgubljeno je potem vse, zatrita je komaj izbujena ljubezen, misel na ženitev brezumna, pogubljiva.

Da, v tem se mora in hoče prepričati pri prvi priložnosti, in napne vse moči in pozvó vse lepe in nelepe Irenine lastnosti.

Tisti dan je imela družina Bistriškega gradu prijetno, da še nikdar tako. — Vse

do pólu dne nij videla svojega sicer čmeri kavega, hudega gospoda, in po pólu dně, ko je šel okoli nje, nij izjemno nikogar zmerjal, nikomur žugal, niti se zanimal natančneje za delo.

Mlajši hlapci, ki so ga videli v nedeljo pred cerkvijo v družini učiteljeve hčere, namežikavali so družicam deklam in šepetali: „Le počakajte, še zibale boste, gospod se ženi.“ Ženske so zarudele, in nijso mogle umeti kaj tacega, ter pristavile: „Lažete, kdo neki mara tacega čmerikavca, ako je tudi petičen.“ Stareje družice pa so stikale glave skupaj in dejale: „Bog nas varuj, če še ženo pripelje v grad, uže on nas zmerja dovolj, kaj bode stoprv potem.“

Najemnik pa je hodil mej tem, roki križem na hrbtu sklenjene, in študiral in si belil glavo, kako bi se prepričal, ali nijso njegove sanje resnične, ali ne pije Irena

rada sladko kapljico, in ali morda puši, kar bi bilo še huje, celó drage, škodljive cigare.

Drugo jutro vstane Pelin zgodaj, še prej, kot je imel sicer navado, in zavije naravnost proti fari. Mlajši hlapec, ki je zaspnega in zdehavega obraza naprezal vole pred hlevom, opazi uže od daleč, da je gospod denes slabe volje, torej nalašč nekaj popravlja in ureduje pri vozu, ter se delal, kakor bi ga ne videl, a zraven si misli: Denes bode pa uže zopet križ, uže na tešče se kremži in drži, kakor bog ga nas varuj.

In v resnici, najemnik je bil slabe volje, silo slabe, tega so bile krive zopetne strašne sanje o njegovej ljubi, — in da sanje kaj pomenijo, in še mnogo, to je veroval vedno in veruje še denes. Prepričati se hoče torej sam, kako da je z Ireno, in če je v resnici vdana takim pregrešnim navadam, poskusi

dev preobširni delokrog. Herman je odredil kaval državnemu zboru kompetenco, o tej postavi sklepati, a končno sam ostal s svojim mnenjem, ker ga še konservativna stranka nij podpirala. Moravski poslanec Fanderlik je dokazal zlorabo žandarmerije od političnih uradov proti narodni opoziciji; potem tacem postanejo iz žandarmov beriči (Scherger) Slovanom sovražne vlade. Lasser je nekako pikro odgovarjal; vsled tega Fanderlik ostro izreče, da je tako odgovarjanje za ministra nesporodobno, kar je seveda Lasserja silno zapelo. Sploh je imel Lasser nesrečni dan, ker je tudi svoje pajdaše, Kellersperga, dr. Grossa i dr. Demla razžalil s svojim pikajočim govorom. V specialnej debati v seji 3. novembra je govoril dr. Vošnjak proti onim točkam, po katerih bi se dala političnim uradom večja oblast do žandarmerije. (Govor prinesemo po stenografičnih zapisnikih. Ur.)

V prihodnji seji pride Wildauerjev predlog na vrsto. Od strani desnega centra, kateri zanika kompetentnost državnega zbora v tej stvari, vpisanih je že več govornikov. Prvi bode menda Hohenwart proti govoril. Poljaki še niso prišli do sklepa, kaj da bi storili. Njihov „Landsmann minister“ Ziemiakowski je vodja brez armade. Mož se vije i suče, da si ohrani ministerski sedež: kaj bi pač rekla njegova čedna ženka, ko bi morala z njim priljubljeni Beč zapustiti; zato je njena prva i zadnja beseda: Florke, ostani minister! Prosil je sicer, kakor sam pravi, cesarja, naj mu privoli, da sme odstopiti, a vse to le na videz, da se poljski poslanci zopet pomirijo.

Iz Rojana pri Trstu 3. nov. [Izv. dop.] Morda mi je že zopet drugi dopisnik s poročilom o besedi v naši čitalnici na vseh svetnikov dan prvenstvo prevzel, ako nij evo vam ga, v kratkem se ve da. Nabralo se je občinstva toliko kakor morda še nikdar, kajti po pravici rečeno čitalnični prostori niso zadostovali. Mej poslušalci sem z veseljem i ponosom zapazil našega vrlega državnega poslanca g. Nabergoja, ki se, mimo gredbodi omenjeno, nocoj v Beč vrača; potem hercegovskega borilca g. Gruiča Ljubobraticevega pobočnika, prilično številno gg. častnikov hrvatskega polka, ki se po svoji narodni odločnosti i zavesti lepo odlikujejo od tudi tu bivajočega slovenskega našega polka. Počastila nas je bila svojo nazočnostjo tudi gospodičina Neugebauerjeva pevka pri operi v Zagrebu i ve-

lik venec naših tržaških krasotic, množica Tržičanov, a nič ali malo več kot nič — okoličanov, kakor je to že žalostna navada. G. predsednik je po svoji kratkeji i jedrnatiji navadi občinstvo pozdravil i za mnogobrojni obisk zahvalil se mu, za njim je mala Marija Žvanutova krepkim i pogumnim izrazom deklamirala S. Jenkovo balado „Nevabljeni svat, i takoj za njo njeni brat Mate čital šaljivo Levstikovo pesen „Na vseh svetnikov dan“, ki je pesniku i njegoveji prvi zbirki pesnic nakopala prognavstvo i index, česar se vé, da dan denes nemore nikdo razumeti, če to pesen i ostale njene sestrice, „hčerke Levstika poeta“ čita. Našemu občinstvu že sploh znana igra „Mlinar i njegova hči“ igrala se je dobro i točno v splošno zadovoljstvo predstavljalcem hvaležnega občinstva. Živio! marljivemu našemu dramatičnemu odseku, i drugi Živio! rojanskemu pevskemu zboru, ki nas je pred igro, i tudi po končaneji besedi svojim lepo ubranim petjem razveseleval, i v kasno noč v čitalnici zbrane držal, „kjer smo jeli i pili i peli, veseli bili,“ i mislim da brez „nevablenega svata.“ V kratkem boste od rojanske čitalnice zopet kaj čuli i poročati morali, kajti ona ne dremlje.

Iz tržaške okolice [Izv. dop.] J. G. V. — Kako da je „Triester Zeitung“ pohvalila našega slovečega goslarja Krežmo to je „Slov. Narod“ uže pred kratkim povedal. Kako da je pa „Il Citadino“ kot organ tukajšnjih Italijanov, ki vedo ceniti muziko, kakor gre, svojo misel zastran tega mladeniča, ali kakor mu ta časnik pravi, mladenčiča (giovinetto) razodel, to se glasi tako-le:

„Potem ko sa je sijajno skazal v prvem koncertu ta mladenčič, odločen, da se obnaša v prihodnje kot pravi umeten izvrstnik (virtuoz) v muziki, postavil se je v petek (to je 29. dne meseca oktobra t. l.) drugikrat pred občinstvo v „kabinetu Minerve“. Bila bi prazna prizadeva pripovedovati kako in koliko, da se mu je ploskalo v pohvalo; saj zadosti je, ako se tu reče, da navdušba, katero so čutili poslušalci precej ob začetku koncerta, je rastle in pa postajala orjaška čedalje bolj do konca — dosegačvi skrajno visočino. Je-li mogoče, razgovarjati se o zaslugah tega posebnega (nenavadnega) mladenčiča? Ko se je reklo, da on v muzikalnej umetnji doseže popolnost; da v revnem gane srce, straši in povzdiguje; da najtežav-

nejše muzikalne reči so razkladane in izpeljane s posebno lehkoto, barvo in jedino natančnostjo, — ne ostane družega, da se še o njem kaj reče. Treba je timveč reči to-le: raztelesovanje genija je pobita (?) prizadeva. Slišimo sicer s posebnim veseljem, da bode goslar Krežma po občni želji pravih prijateljev muzike, dal te dni še jeden koncert, v katerem bo godel najbolj teške reči iz Paganinijevih, Bazzinijevih in še drugih muzičnih skladb.“

Pa naj se le imajo naši ljubi Nemci in nemškutarji v Ljubljani!

Domače stvari.

— (Pri ugovorneji obravnavi) „Slovenskega Naroda“ 4. nov. je urednik Jurčič ugovarjal v vsem skupaj proti konfiskaciji osmih člankov, natisnenih v treh konfisciranih številkah. Sodišče je pri štirih manjših dementiralo državno pravdnštvo, izpoznavši, da njih konfisciranje nij opravičeno. Pri dveh uvodnih člankih pak je tudi zavrgla juridične razloge državnega pravdnštva, a izpoznala ipak kaljenje javnega miru po družih paragrafi, kar se nam zdi še le principijelno vprašanje, katero se bode rešilo v drugeji instanci, ker urednik je proti razsodbi osobito o zadnjem članku naznanil pritožbo na višjo sodnijo.

— (Društvo kranjskih zdravnikov) ima prihodnjo sredo (10. t. m.) shod, pri katerem bodo sledeča predavanja: 1. dr. Bleiweis in dr. Eisl: o skupno opazoranem slučaju večletnega nošenja nožev ostrine v pljučah; — 2. prof. Valenta: o „Haematometri“; — 3. dr. Kováč: o diphtheritični epidemiji leta 1874 v Ljubljani.

— (Dimitz „Geschichte Krains“) je izšel ravno kar pri Kleinmayr & Bambergu tretjega dela drugi vezek.

— (Umrl) je v Petervardeinu vsled več letnega bolehanja še v dobrem sponimu znani kapelnik polka Cesarjeviča, gospod Šantelj. Zapustil je mnogobrojno neoskrbljeno družino. Šantelj bil je kakor znano tudi več časa kapelnik pevskega društva ljubljanske čitalnice. Bodi mu zemljica lehka!

— (G. Noll) je v zadnjem času kot operski pevec v Zagrebu dvakrat v „Don Juanu“ nastopil. Prvič so mu hrvatski listi očitali, da je premalo znal, zdaj po drugem nastopu ga hvalijo, da je uže bolji.

morda in jo spreobrne, ako ne, izbije si zadnjo misel na ženitev iz glave.

Da bi se uže mej potom vsaj polovično zagotovil, koliko ima upa, razsnuje si jako zanesljiv dokaz, namreč, ako sreča prej moškega na potu, je dobro znamenje, ako pa žensko, je izgubljeno in uničeno vse. V to je veroval njegov ded, njegov oče, in veruje tudi sam in goljufal se je dosedaj malokaterikrat v svojem življenji. Tako koraka utopljen v te resne misli dalje, zmaguje z glavo, govori na pol glasno sam s soboj, in sam ne vé, kaj in zakaj. Tako pride do razpotja, kjer se križata pota. Eden pelja v stransko vas, drugi večji pa k fari. Stoprv zdaj povzdigne Pelin oči, a v tem trenutku zbledi, mrzel pót ga oblije po čelu in pod srajco, kajti v obliči zapazi starikavo, sključeno beračico, ki menda ogledavši naje mnika, pospešuje korake, ho-

teč prestriči ga na razpotju. A najemniku se strašna, temna misel zbudi v tem trenutku, vsa sladka sreča, katero je našel po dolzih štiridesetih letih stoprv pred dvema dnema, je uničena na en pot, ljubeznjiva Irena je izgubljena zanj za vselej. V nepopisljivem strahu in zadregi méni rešiti se na ta način, da se izogne beračici in odide po daljši poti proti bližnji vasi. Izmišljeno, storjeno.

Pelin poprime zdajci klobuk v roke in zdirja, kar morejo nogi dohajati druga drugo, in da dolgi črni škrijci njegove suknje visoko v zraku odletavajo in vihrajo v vetru. — Starka, videč bežečega najemnika, se prestraši, ter misli, da gori, ali je kakova druga nesreča v bližnjem selu. — Ne pomisljujoč se dolgo, poprime tudi tiši svojo košarno polno cunj in druge starijske robe in dirja za Pelinom in kriči: O poča-

kajte gospod grajski, ne bežite tako, tudi jaz grem tja, povejte, kaj se je zgodilo. A najemuik zapazivši, da teče celó starka za njim, prekriža se in misli, da je sama coprnica vražja, ki ga preganja in ki je tudi Ireni zacoprata in jo popačila. Da bi se rešil vsaj samega sebe, ker je uže izgubljeno vse drugo, hiti še bolje in močno sopiha, dokler se ne prepriča, da je starka daleč zadaj in ga ne preganja več. Ves oslabljen in spehan dospè v bližnjo vas. A kaj še vse to, prestalo bi se vse, le strašna misel, da je izgubljena zanj za vselej ljubeznjiva Irenica, to mu hoče omamiti um.

Takov tudi ne more k njej. Vmiriti se mora prej, razvedriti si glavo, izbiti obupne misli iz nje.

Iz bližnje krčme se čuje smeh in veselje. Tu je kraj, kjer se pozablja gorje in

— (O Hubmajerji) se brzojavlja iz Zadrá, da je prepotoval vstaške tabore zapadne Bosne.

— (Iz Zagreba) se nam poroča, da bode ob novem letu izhajal nov hrvatski dnevnik, ki bode zastopal ideje narodne opozicije Makanec-Buratijsve.

— (Narodna čitalnica novomeška) napravi dne 14. novembra 1875 v spomin svojega desetletnega obstanka o priliki utvorjenja prvega narodnega doma besedo. Program je: 1. Nagovor predsednikov. 2. „Naprej“ od Jenkota, poje moški zbor. 3. Slavnostni govor. 4. „Strune“ od Maška, poje moški zbor. 5. Deklamacija. 6. „Mili kraj“ od Nedveda, poje moški zbor. Mej posameznimi točkami svira meščanska godba. Po dovršenem programu: Ples. Začetek ob 7. uri zvečer. K tej besedi uljudno vabi Odbor.

— (Zavratni umor.) V Kamniku je te dni pri tamošnjem bataljonu ogerskega regimenta Sachsen-Meiningen storil se zavraten umor. Nek novinec, tam iz ogerskih pust doma, kjer rastejo največji lopovi, vstane zjutraj nekoliko pred budnico, nabije puško, ter ustrelí spečega desetnika Grossa, juda po rodu. Desetnik se nij več ganil. Morilca, ki je to dejanje dovršil iz maščevanja, eskortirali so takoj v Ljubljano v brigadni zapor. Po vojnih člankih se ima tak zločinec stanovskopravno ustreliti, a ker je ta rekrut, pride prej pred sodbo.

Razne vesti.

* (Največji orglje v Avstriji) se četiri manuali, 94 registrov in 4993 piščalk, izdelane so bile pred nekaj dnevi v samostanu pri sv. Florjanu (Gornjem Avstrijskem). Mojster tega dela je gosp. Matevž Mauraber iz Solnograda, kateri je se svojima sinoma Josipom in Ivanom in še z večimi drugimi od 15. maja 1873 te orglje izdelaval.

* (Samoumori na Dunaji.) Meseca oktobra storilo je trideset oseb svojemu življenju konec. Devet mož in tri ženske so se obesili, sedem moških se je ustrelilo, četiri osebe — dva moža in dve ženski — skočili so v Donavo, dva moža sta se ostrupila, in dva prerezala sta si grlo. Jeden mož pak je končal življenje na prav originalni način. Zabodil in potem potisnil si je špičasto železo v vrh glave in si tako razcepil črepiju.

Poslano. *)

V „Slovenca“ št. 129 bral sem sestavek „o banki Sloveniji“ v kateremu se jaz opisujem za najhujšega nasprotnika tega domačega zavoda. Piše se, da šuntam ljudij zoper to banko, ter da podiram njeno delovanje v okolici cerkniškeje. Kaj da je na temu resničnega, naj povem v naslednjih vrsticah:

Ko se je banka Slovenija ustanovila, bil sem jaz v tej okolici prvi, kateri je nje delovanje podpiral. Nagovarjal sem sosedu naj pristopijo k tej banki in v resnici sem nagovoril neki dopoldan, ko je prišel bankini agent iz Ljubljane do mene v eni sami vasi nad 40 posestnikov, da so se zavarovali pri tej banki. Tudi sam sem zavaroval nekatere svoje poslopja pri njej. Kasneje sem pa odstopil od banke Slovenije in zavaroval svoje poslopja drugej iz uzrokov, katerih nečem tu opisovati, in ktere tudi nikomur razodel nijsem. Tu omenim le, da v onem času, ko sem jaz od banke Slovenije odstopil, mi je bilo v resnici žal, da sem kdaj za to banko deloval. A zopet to nijsem do denes nikomur razodel. Čudno je toraj, da se o meni more v „Slovenca“ št. 129 tako lažljivo pisariti. Ako se morebiti misli, da je moja največja pregreha, ka sem odstopil od banke Slovenije, naj bode le vsacemu povedano, da bodem uže sam, potem ko me banka za to toži, svojo reč pri c. kr. deželni sodnji v Ljubljani poravnal. Nikakor pa se nijsem pregrešil na kaki drugi način zoper banko, potem ko ko nijsem nijednega šuntal odstopiti od zavarovanja, nijsem, v tej zadevi nikdar in nikomur svete dajal, tiho sem molčal, ker je bilo za molčati.

Cerkniški zastopnik pa, kateremu denes odločno povem, da se ne bodem z njim nadalje v javnih listih prepiral, pa je vendar le vse te laži raportiral bankinemu ravnateljstvu, ter poročal, da vsi toženi k meni v poduk hite. Povem pa, da je prišel edino le moj bližnji sosed, potem ko ga je banka za premije tožila, k meni v svete kaj hoče storiti, ko on dobro ve, da je banki vse plačal, a da je vendar le tožbo dobil. Svetoval sem mu napraviti, ako je to resnica, kar mi on pripoveduje, protest, katerega sem kasneje na njegovo zaprosbo še jaz naredil. Prej pa, ko je prišlo pri c. kr. deželni sodnji do obravnave, bila je ta stvar uže s tem rešena, da je cerkniški zastopnik banke „Slovenije“, potem ko je izvedel, da je toženec protest napravil, od njega uže dolgo prej iztirjane, ravnateljstvu poslati pozabljene novce — tja poslal, in toženemu, kakor tudi banki še stroške plačati moral.

Sprevidim, da edino le to, je bilo cerkniškemu zastopniku povod, da je on mene

*) Če tu dajemo napadenemu prijatelju besedo, da se brani, s tem nikakor nečemo zoper banko govoriti dati. Uredn.

tako črno popisal bankinemu ravnateljstvu kot očeta onega protesta. Mirno torej čakam na tožbo, ktero bode proti meni napravilo bankino ravnateljstvo. Kot malomodri podžupan sem vendar le v delovanju svojem vsaj toliko moder, da ne bodem v pričo bankinega zastopnika, dasiravno bil je on, ko sem jaz z njim govoril, popolno pijan, banko „Slovenijo“ imenoval sleparski zavod. Tožba mi bo dala priliko, po sodnijskej poti tožiti lažnjivega zastopnika banke v Cerknici kot obrekovalca in lažnika, kajti tako malo koker more on spričati, da sem jaz banki „Sloveniji“ na nepošten način škodoval, sploh škodovati hotel, ravno tako malo bode tudi mogel on dokazati besede, ktere trdi, da jih je Gabrovšek, sodnijski sluga pri izročitvi tožnih listov meni govoril. Ravnateljstvu bi pa svetoval, rabiti v prihodnje več previdnosti! Kadar v javne liste stavi sporočila svojih zastopnikov, naj se prej prepriča o istinitosti vsacega poslanega in naj nikar slepo ne veruje svojemu podložnemu.

Jaz pa tudi ne bodem rekel, ako me sedaj kdo vpraša zakaj se prepiram v časopisih z banko: „Kaj tebi to mar!“

Dolenja vas 4. nov. 1875.

A. Krašovic.

Poslano.

Važno za vsacega.

V vsih strokah, posebno pa pri kupovanju priljubljenih originalnih srečk opravičuje se zaupanje v firmo, na drugej strani pa tudi zaradi mnogega prodajanja.

Posebno srečna in radi natančnosti in reelnosti je znana firma

Adolf Haas & Comp. v Hamburgu, katera se uljudno priporoča.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezní, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledično in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spríčeval zdravilnih, brez vsake medicíne, mej njimi spríčevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicíne na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spríčevalov.

Spríčevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obstinskih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v

nesreča si misli najemnik in strašno zapeljiva podoba se mu usili prvič v njegovem življenji, da bi namreč tudi on postopil noter in si udušil v vinu svoje gorje.

Izkušnja je huda, žalost velika, miru potrebuje on. Kaj velja, kaj bode kakor hoče, samo eno kupo ga bode pil, samo dones gre v krčmo potem nikedar več, prav gotovo ne.

Tako prestopi Pelin prag vesele krčme, prelomi svoje svete sklepe katere je koval leta in leta in je spolnoval, in to zaradi slabe ženske išče v vinu izgubljenega miru, uničenega veselja in to zaradi slabe ženske. Misli si iskati tu potrebnih močij, da preštudira in pretuhta večno največjo uganko — slabo žensko. Da žalostno je to, a resnica toliko potov izkušeno, toliko potov spoznana prepozno. A kaj moremo mi za to, on, ki nam je podaril srce in izlil ljubezen vanj,

naj sodi! — Mi smo pravi naivni Adamški otroci prvotne, zapeljive matere Eve.

IX.

V krčmi je bilo veselo in živahno, ko vstopi grajski najemnik. A pravo življenje se razname stoprv potem.

Pivci sivolasi in mladi, dobri in slabi, vaški gospodarji, jamejo stiskati glave skupaj namežikavati si, kajti videti Pelina v krčmi to je bilo novo, to je bila največja uganjka.

„Ženi se, torej se mora privaditi pijače, da kedar ga jezi in pika žena, ve za najboljšo zateko v krčmo“, šepne mlajši sosed starejemu in pogleda izpod širokokrajnega pokrivala k nasprotni mizi, kjer sedi samec najemnik in podpira nekako otožno glavo v komolca.

„Ne bodi, ne bodi, to nij res, to ni mogoče, še sebi si ne privošči najemnik kapljo vino, ali kaj boljega, pa bode jemal

žensko in skrbel za njo in še za otroke, ako mu jih bog da“, odgovarja sosed in dvigne kupo kakor v znamenje češ, jaz sem kmet in še nekaj sem pri krčmarji na dolgu, pa stisnem vsak dan eno merico in ga, in ne pridem še zaradi tega na boben.

„Vrjemi, ali ne vrjemi,“ pritikuje zopet drugi razžaljen, da ima njegova beseda tako malo veljave in vrjetnosti.

„Tisto učiteljevo Iro ali kako jej uže pravijo, jemlje za ženo so pravili v nedeljo pri cerkvi in ugibali,“ pristavi drug mlajši pivec in pogleda nekako ponosno po sosedi češ, jaz uže vem, kako je, kaj bode te vi stare reve.

„Ali res,“ se oglasi zdajci čudeč se pol omizja in se ozre po samskej mizi in teško zatira smeh, kateri se izbuja marsikateremu pri tej novici.

(Dalje prih.)

scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenji v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogih učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesciere je ozdravila večletne in nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Priporočam sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesciere du Barry vsestransko, najboljše spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalesciere du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpert, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesciere du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesciere). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesciere ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.510. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

St. 64.210. Markizo de Brehan, bolehal je sedem let, na nespianji, treslci na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespianji in hujšanji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici in tišanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznačajni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 75.928. Barona Sigmo 10 letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesciere je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50 krat več na ceni, gledé hrane.

V plehaštih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.,

1 fant 2 gold. 50 kr., 2 fanta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesciere-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 3, v Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Gradci bratje Obermayer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Obermayer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovinah; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah askaznicah ali povzetjih. (257)

Dunajska borza 5. novembra.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	—	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	—	—
1860 drž. posojilo	111	80	—
Akcije narodne banke	930	—	—
Kreditne akcije	197	20	—
London	113	15	—
Napol.	9	08	—
C. k. cekini	5	38 1/2	—
Srebro	104	30	—

Št. 14758.

(384—1)

Razglas.

V mestnem okrožju na izžanski cesti čez prvi Galeve obstoječi most bo zaradi popraviljanja od 15. t. m. naprej skoz celi teden za vozove in živino zaprt, torej se prehod za ta čas na karlovsko in pijavogoriško cesto napoti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

3. novembra 1875.

Št. 14849.

(835—1)

Razglas.

Po določilu občinske postave tukajšnjega mesta bosta:

a) mestni račun za leto 1874 in

b) mestni proračun za leto 1876

od danes naprej skoz štirinajst dni v magistratnem ekspeditu v očitni pregled slehernega uda občine ležala, in se bodo tudi tukaj katere opombe o taistih v zapisnik sprejemale.

Mestni magistrat v Ljubljani,

4. novembra.

Odprtje kavarne.

Slavnemu p. n. občinstvu naznanjam, da sem odprl v prostorih prejšnje Landerl-ove kavarne v Levcovej hiši št. 18, na št. Peterškem predmestju novo kavarno

z dvema biljardoma, ter vabim z zagotovljenjem najboljše postrežbe za prav obilno obiskovanje.

S spoštovanjem

(377—2) J. Oswald.

Izurjen, slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožen

koncipijent

dobi takoj službo pri advokatu

Dr. Gvido Srebre,

(379—2) v Brezicah (Rann).

Stanovanje

lepo, suho v najlepšem kraju Karlovskega predmestja št. 33, in sicer 3 sobe, kuhinja z drvarnico in čumnatu oddaje se takoj. Več o tem pové iz prijaznosti Administracija „Slov. Naroda“. (378—2)

Umrli v Ljubljani

od 2. do 4. nov.:

Franja Pajk, 26 let, v bolnišnici, za vnetjem pljuč, — Jera Sedej, 42 let, v bolnišnici, na kroničnej jetiki. — Karel Waschnitius, 36 let, na razdjenji krvi. — Franjo Stopar, 8 dni, dete krojača, za božjastjo.

Služba občinskega tajnika

je izpraznjena pri tukajšnjemu občinskemu uradu s plačo letnih 500 gold., ter s prostim stanovanjem.

Prosilci naj svoje dotične prošnje z dokazi — da so zmožni slovenskega in nemškega jezika v spisu in v govoru — uložijo v tukajšnji občinski pisarnici do **konec novembra t. l.**

Dotičnemu tajniku je na voljo dano, v tukajšnji pisarni g. odvetnika dr. K. Kocelli-ja si v prostih urah še kaj posebej prislužiti.

Glavarstvo krške občine,

dne 28. oktobra 1875.

(376—2)

Vilj. Pfeifer, župan.

M. Neumann-ova zaloga obleke

priporoča

svojo bogato zalogo blaga

jopic za dame

Pariške, Dunajske in Berolinske mode po najnižji ceni.

Hišne jopice iz snovi po 5 gold.

se posebno priporočajo.

(380—2)

M. Neumann,

v Ljubljani, Lukmanovej hiši, vis-à-vis hotela pri Slonu.

Einladung

zur Theilnahme an den neu beginnenden Ziehungen der großen vom Staate

Hamburg genehmigten und garantierten

Geldverloofung.

Unter fortwährender Garantie und Aufsicht des Staates stehend, sind bei diesem Unternehmen sowohl äußerste Solidität als gute Einrichtung bereit vereinigt, um die Theilnahme empfehlenswerth zu machen, umso mehr, da die erforderlichen Kosten gegenüber den dafür gebotenen Vortheilen nur unbedeutend zu nennen sind. Nur Originallosse werden ausgegeben.

Ueber die Hälfte der Loose werden innerhalb sieben Abtheilungen oder Classen mit Gewinnen gezogen, nämlich: eent:

375,000 oder 218,750

Reichsmark

Gulden f. W.

Spec. 1	Prämie Rm. 250000	8 Gewinne Rm. 15000
1 Gewinn	125000	9 Gewinne " 12000
1 Gewinn	80000	12 Gewinne " 10000
1 Gewinn	60000	36 Gewinne " 6000
1 Gewinn	50000	5 Gewinne " 4800
1 Gewinn	40000	40 Gewinne " 4000
1 Gewinn	36000	1 Gewinn " 3600
8 Gewinne	30000	204 Gewinne " 2400
1 Gewinn	24000	4 Gewinne " 1800
2 Gewinne	20000	1 Gewinn " 1500
1 Gewinn	18000	412 Gewinne " 1200

in Allem 41,700 Gewinne, etc. etc.

Zu der Ziehung erster Classe versenden wir gegen Ein-

sendung des planmäßigen Betrages:

ganze Original-Loose für Thlr. 2 oder fl. 3.50,

halbe " " " " 1.75.

„ Jedem Theilnehmer werden von uns die mit dem Staatswap-pen versehenen Originallosse unter Beifügung des amtlichen Ver-loosungsplanes pünktlich zugesendet; die amtlichen Gewinnlisten, sowie die Auszahlung der Gewinne erfol-gen sofort nach Ziehung.

Aufträge für die erste Verloofung gegen Ein-sendung des Betrages oder unter Post-nachnahme nehmen wir entgegen.

Man beliebe sich baldigst und direkt zu wenden an

Adolph Haas & Co.,

Staatseffecten-Handlung in Hamburg.

In unserm Hets vom Glück begünstigtes Geschäft fielen in letzten Zwischen-räumen die großen Gewinne von 250,000, 180,000, 120,000, 90,000, 60,000, 50,000, 40,000, 36,000, 30,000 u. viele andere.

Der letzte größte Gewinn fiel am 6. Oct. in unser Debit.

(361—7)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.